

planše, ki so še le v teku časa, n. pr. z dovoljeno spremembo kulture, na novo nastale.

V prvotnem, od štajerskega deželnega zbora sprejetem osnutku je bila tudi določba, da se morajo planše ohraniti planšarstvu pod vsemi pogoji in v vseh razmerah. Na željo c. kr. poljedelskega ministrstva pa se ta princip ni sprejel v novo postavlo. Merodajno je bilo pri tem mnenje, da gresta v tem slučaju vpliv postavodaje in omejitve svobode razpolaganja z lastjo predaleč. Ne bomo pa raziskovali, jeli to stališče z ozirom na eminentno narodnogospodarsko važnost tega vprašanja pravilno.

Soglasno s tozadevnimi določbami logarske postavle z dne 3. decembra 1852 se nahaja v postavi za varstvo planš tudi določba, da se sme vsaka sprememba planše v kako drugo kulturo izvršiti le z dovoljenjem oblasti. Samovoljne spremembe kulture, kakor tudi vsa druga dejanja in nehanja, ki se ne strinjajo z rednim obratom planše, ki bi lahko obstanek planš spravile v nevarnost ali celo onemogočile, so prepovedane in se kaznujejo po § 18 postavle za varstvo planš od političnih okrajnih oblasti z denarno globo do 1000 K. Le v nujnih slučajih, ali če zahtevajo to važni narodnogospodarski oziri, se lahko spremeni planša v kako drago vrsto kulture.

To dovoljenje daje planšarska komisija, ki sestaja iz zastopnikov namestnije in deželnega odbora in kateri predseduje vodja političnega urada (namestnik ali njegov zastopnik). Ta komisija pa ne sme samovoljno ravnati, ampak mora pri presojanju danih razmer vprašati politične okrajne oblasti (okrajna glavarstva) in planšarski odbor kot strokoven organ.

V § 3. je določba, da se mora za planše sestaviti načrt gospodarstva in statut, ki morata biti po § 11 uradno potrjena in pod uradnim nadzorstvom. K tem planšam se štejejo vse občinske in skupne planše. Po § 4 spadajo pod to določbo tudi vse one zasebne planše, katerih lastniki so dobili iz javnih sredstev države in dežele podpore za meliorizacijo planš.

Pristojna oblast lahko po §§ 2 in 4, odstavek 2. postavle za varstvo planš v posebnih slučajih tudi proti volji za to obvezanega lastnika povzroči sestavo gospodarskega načrta in statuta. Kaj pa je vsebina gospodarskega načrta in upravnega statuta (pravil) za agrarne družbe? Odgovor na to vprašanje nam dasta §§ 5 in 6. „Gospodarski načrt obseza na podlagi dognanega trajnega pridelka dovoljeno skupno pašo in natančneje predpise o obsegu, kraju in načinu paše.“ Občinske in zadružne planše naj posamezni upravičenci rabijo „sorazmerno“. Gospodarski načrt ima nadalje določbe o gospodarjenju s planškim gozdom, o ločitvi planše in gozda, o dovoljenju paše po gozdu, o odvažanju krme in gnoja, o potrebnih pripravah za varstvo in gojitev planšine zemlje in o boljšem gospodarjenju s planšami.

Statut o upravi, ki se naj rabi pri občinskih in skupnih planšah, mora obsežati „natančneje določbe o izbiri in pravicah uprave, o pravicah in dolžnostih udeležencev oziroma upravičencev, o eventuelni oddaji v najem, o nastavi prodajnih pravic.“ Nadalje mora biti za vse pravne naslednike obvezen in imeti določbo, da se smeta gospodarstveni načrt in upravni statut spremiti le z uradnim dovoljenjem. Vse druge podrobnosti o gospodarstvenih načrtih in statutih bodo prišle v odredbah.

Oba pomočka (gospodarski načrti in statuti) se morata po preteku vsakih 10 let revidirati. Če so pri enem ali drugem potrebne spremembe, se morajo odobriti od agrarnih oblastev, ki so bodo ustvarile po komasacijski postavi, ki jo bo sklenil deželni zbor (§ 7).

Po § 8 so posebni kontroli podvržene one planše, katerih lastniki so dobili za meliorizacijo podpora iz deželnih ali državnih sredstev. Meliorizacijske naprave mora vsakokratni lastnik ohraniti tako dolgo, „kakor se je to določilo pri podelitvi podpore z ozirom na velikost planše in važnost naprave“. Če se to ne godi, potem lahko poseže politična oblast vmes in ukrene na stroške lastnika vse, kar je potrebno, da se obranijo meliorizacijske naprave. Samoumevno je, da ne velja ta določba le za zasebne, ampak tudi za skupne planše. Ta določba se v utemeljevanju podpira kakor sledi: „Po izkušnjah, ki

so se naredile po posameznih deželah, v katerih obstajajo postavle o agrarnih operacijah, je neobhodno potrebno, da se s pomočjo javnih sredstev izvedene meliorizacijske naprave ne le postavijo pod varstvo oblasti, ampak da dobi oblast tudi prisilna sredstva v roko, s katerimi lahko skrbi za ohranitev teh naprav.“ Okrajna oblast pa poseže vmes le na predlog ali nasvet strokovnih organov.

V § 9 se govori o planšarski knjigi, ki jo mora voditi vsaka politična oblast. Pri vpisu v planšarsko knjigo odloča označba dotične parcele v katastru zemljiškega davka in slošne značaj, ki kaže v dotičnem posestvu planšo.

Posebno važno je, da se bo za vsak političen okraj sestavil planšarski odbor, ki mora pri izvanjanzju postavle statii politični oblasti ob strani kot strokoven organ. Sestavi se iz strokovno izobraženih oseb dotičnega okraja. Kot strokoven svetovavec namestnije (političnega deželnega urada) fungira že omenjeni alpski svet. Obe korporaciji ne oddajata samo svojih mnenj, ampak smeta tudi staviti posebne predloge za varstvo planš. Važno nalogo izpolnjuje alpski svet s tem, da mora preiskati vse prošnje za podpore in staviti predloge o porabi in podelitvi podpor, ki jih dajeta država in dežela za povzdigo planšarstva.

Nadzorstvo o uvedenih gospodarskih načrtih in statutih, nad ohranitvijo subvencioniranih meliorizacijskih naprav izvršuje politična oblast. Ta se za to poslužuje alpskega nadzornika in okrajnega logarskega tehnika.

§§ 12 do 16 obsegajo posebne določbe o delnih pravicah na skupnih planšah, ki pa ne pridajo v vpoštev, ker se je sprejela postava o delitvi skupnih posestev in regulaciji z njimi zvezanih upravnih in rabnih pravic.

§§ 18 do 20 so popolnoma formalni in govore o kaznih, če se postava za varstvo planš ne izpolnjuje in dajejo za pravno postopanje nekatera navodila.

Ostane nam samo še, da izrečemo upanje, da se bo namen, ki so ga izrekli naši poslanci v tej postavi, res v praksi tudi dosegel, namreč da se bodo ohranile naše krasne planše za potrebe našega kmetijstva in naše živinoreje.

En koledar zastoj dobi vsakdo, kdor jih vzame deset. Naši prijatelji se naj torej zbirajo in naj skupno koledarje naročijo. Cena 1 koledarja 60 vin., s poštnino 70 vin. R a z š i r j a j e t e naš edini kmetjsko-napredni koledar!

Rešitev domačih živali v slučaju požara.

Znano je, da vsak drugače miren in treznomisleč človek zgubi glavo, kakor pravimo navadno, kadar začuje vpitje: „ogelj — gori!“ Še hujše se pa razburi, ko ugleda goste dvigajoče se oblake dima in švigajoči plamen, ki žuga uničiti posestniku imovino in živino in si v istem hipu ne ve in ne zna pomagati. Dasi ravno obstoje dandanes tu pa tam prostovoljna gasilna društva, kojih naloga je gasiti požar, vendar se ni mogoče zanesti, da bi dospelo za to izurjeno moštvo takoj ob izbruhu požara na lice mesta, zato smo primorani pogostoma pričeti gasiti z domačimi ljudmi in sosedi. Največ se doseže, ako se prične takoj in pravilno gasiti, kakor hitro se je ogelj zapazilo. Stvar došlih ognjegascsev je potem dovršiti nadaljna rešilna dela.

Vsakega dolžnost pa je, da priskoči na pomoč pri gašenju, in zastavi vse svoje moči v to, da pomaga rešiti svojemu bližnjemu njegovo imetje, posebno pa živino. Kdor pa hoče pomagati pri reševanju živali, mora vsaj deloma poznati njihove navade. Kar se tega tiče, priporoča Alojz Riedel v kmetijskem nemškem ogledu naslednje:

Gotovo je že marsikdo zapazil, da silijo živali, ki smo jih izgnali o požaru iz hleva, nazaj vanj. To storijo pa iz naravnega vzroka, kajti one niso vajene razsvetljavi plamena, prestrašijo se vsled tega in iščejo že iz naravnega nagona pribežališča in zavetja tam, kjer so bile poprej. Istotako se je gotovo tudi že zapazilo, da se živina, ki ni dovolj trdno privezana na

vrvi in verige, odtrga ali tudi če ni privezana ob požaru ali če je drugače v nevarnosti, stisne na kup, stakne glave skupaj in se tako trdno tišči, da je ni mogoče spraviti narazen. Tako navado imajo posebno ovce in konji. Ker ni živina vajena izredni svetlobi, postane nemirna in plašna, in stiska se na kup, da se ubrani nevarnosti. Iz enakih vzrokov si je mogoče razjasniti, zakaj poiščejo živali o požaru najbolj oddaljen in teman kot v hlevu in zakaj jih ni mogoče spraviti z onega mesta. Ob požaru naj se ravna z živino tako-le: 1. Nikdar naj se ne odveže živina istočasno. 2. Naj se ji zaveže oči in pelje vsako posebej iz hleva, posebno pa je zavezati oči konjem. 3. Le v najskrajnem slučaju naj se odveže vsa živina istočasno, naj se pa takoj ena zgrabi in siloma vleče iz hleva, druge pa naj se poganja za njo s palico in sunki.

Nekateri priporočajo celo, naj se konje ozedla ali pa naj se jim obleče konjska oprava, ker gredo potem rajše iz hleva. Bolje je seveda, če se jim dene čez glavo mokra vreča, da ne vidijo svetlobe in plamena.

Najlaže se spravi živino iz hleva ob požaru, ako ima isti več vrat, ki si stojijo nasproti. V takem slučaju se jo izžene najlaže iz hleva, ako se odpre vrata, ki so na nasprotni strani od požara. Ako je hlev zidan na stebrih in so stene med istimi tenke, naj se prodre na nasprotni strani požara takoj velika luknja in izžene skozi isto živina iz hleva.

Perutnina naj se polovi in dene v vreče ali pa naj se jo nese naravnost v kak varen prostor.

Najtežje je rešiti prešiče, ker se jih mora povezati z vrvi in vleči iz hleva.

Najlaže se pozabi na panje s čebelami. Če se jih ne odstrani za časa, zaduše čebele vsled dima in vročine. Preden se jih dvigne z mesta, naj se žrela zamaši in nese polagoma ter postavi na kak drug prostor, kamor ne prihaja dim in ne sega vročina. Ko se jih je postavilo na mesto, naj se žrela takoj odmaši, ker drugače se čebele zaduše.

Pri vsakem rešilnem delu naj se skuša preprečiti vsak prevelik ropot, vsako klicanje in kričanje. Ravna naj se mirno in hladnokrvno, pazi pa vedno na se, da se ne pripeti kaka nesreča. Rešilnih del naj se ne poloti nikdo sam, ampak naj poišče takoj še druge dve ali tri krepke osebe. Ko se ima spraviti živina iz hleva, naj se pokliče če le mogoče hlapca, ki živino oskrbuje, kajti živina pozna njegov glas najbolje in ga tudi rajše uboga.

Veliko oviro delajo pri reševanju živine vrata, kojih krila se odpirajo navznotraj, kajti če sluti živina pretečo nevarnost plane istočasno iz naravnega nagona k vratom. Ker se zaleti marsikatera za vratna krila, se vrata zapahnejo in izhod se zapre. Od zunaj je potem težje pomagati in ker ni mogoče spraviti živine za časa iz hleva, mora ista poginiti v njem vsled dima in vročine ali še celo zgoreti.

Gospodarske.

Čiščenje vina z beljakom. — Kakor je že znano, je jajčji beljak tvar, ki se enako kakor riblji klej in želatina spoji v vinu s taninom v neraztopno oborino, katera je s početka kot nekaka rahla pena. Radi te lastnosti je jajčji beljak izvrstno sredstvo za čiščenje vin, ima pa obenem še marsikatero druge prednosti pred riblji klejem in želatino. Jajčji beljak je namreč cenejši od poslednjih, in kar je glavno pri njem, je namreč to, da se zamore čisti z njim najboljša in najfinejša vina brez strahu, da bi zgubila ista količjak od svojega boketa ali dišičine. O vporabi beljaka v ta namen piše znani strokovnjak Anton dal Piaz v »Allgemeine Wein-Zeitung« naslednje: Navadno se jajca razbije, loči rumenjak od beljaka in rabi potem slednjega naravnost za čiščenje vin. Veliko boljše pa je, če se ga poprej pripravi na pravilen način. Najbolje je, ako se ga stepe v sneg in pusti potem nekoliko časa, da se pena razteče. Ko se pa jajčji beljak toleže za čiščenje vina, se ne sme rabiti za to železne posode, ker bi dospelo lahko v beljak toliko železa, da bi z njim čiščeno vino počrnelo ali zatemnelo. Najbolje je, če se pretepe beljak z brezovo šibico ali metlico. Potem, ko se je beljak steplo v sneg in se le pozneje raztekel, se ga kar stanjša z vinom in porabi za čiščenje vina. Za čiščenje zdravega belega vina naj se vzame za vsak hehtoliter 1 do 3, za črno 1 do 4 srednje velika kokošja jajca. Opozoriti pa moramo, da se vinu dostavljen beljak iz vina ne izloči, kakor se ne izloči tudi riblji klej ali želatina, ako nima vino v sebi dovolj tanina ali česlovine. Da pa nima vino dovolj tanina, spoznamo najlaže, ako par dni pozneje vino, kateremu smo dodali beljaka, pogledamo. Če vino po

čodatku beljaka ostane čisto, je znamenje, da ni v njem dovolj tanina, če se je pa močno zgostilo, ga je v njem dovolj. V prvem slučaju se lahko pomaga s tem, da se doda vinu naravnost na vsak hektoliter 1 do 3 gr črslvine (čistega tanina). Beljak, ki se prej ni oboril obori se po dodatku črslvine in se na to izloči. V nekaterih slučajih je priporočilo vzeti za čiščenje vian namesto svežega posušen beljak, ki se nahaja v kupičju v obliki belega prahu. Ta prah se kar raztopi v vodi in porabi potem za čiščenje. Za vsak hektoliter naj se vzame 2-8 gr tega prahu.

Ali se sme rabiti šota za nastilj pri prešičih? — O tem piše potovalni učitelj Zollkofer v »Hanoverscher Landmann« naslednje: Da bi se rabilo za nastilj pri prešičih šoto, ni posebno priporočljivo, dasiravno se jo lahko brez vse skrbi rabi pri konjih in govedih. Ze večkrat se je pripetilo, da so po šotnem nastilju prešiči zboleli in celo poginili. Posebno pa takrat, ko se drži prešiče vedno zaprte v hlevu, je nevarno, da se polotijo šote, ker jim primanjkuje zemlje, ki jo žro zelo rade. Pa tudi tedaj, ko se jim poklada preveč mehke in mokre klaje, se polotijo šote zelo radi. Prešiči, ki se jih spušča vsak dan na pašo, se nažro peska in zemlje in pri takih se ni bati, da bi žrli šoto. Če se že hoče rabiti šoto za nastilj pri prešičih, ki ostajajo vedno v hlevu, naj se jim dene v hlev pesek ali zemljo. Sploh pa naj se skrbi pri prešičih, ki so vedno zaprti v hlevu, da imajo na razpolago vsaj pesek, zemljo ali pepel, ker je to njihovevemu zdravju in lažjemu prebavljanju neobhodno potrebno. Mala množina šote je marsikaterikrat dobro sredstvo zoper drisko pri prešičih.

Da bo luč petrolejka boljše svetila, naj se dene v posodo, v kateri se hrani petrolej malo množino v prah stolčne kafe. Košček kafe, velik kakor lešnik, zadošča za več tednov.

Vlažna stanovanja. — Priprost način, da se dožene, ali je stanovanje, ki bi se nam doževalo vlažno in našemu zdravju škodljivo, obstoji v tem, da se duri in okna trdno zapre in postavi v sobo določeno količino sveže žganega, živega in v prah stolčenega apna. Po 24 urah naj se stehta apno vnovič; ako je postalo apno več nego za 1 odstotek težje, potem je taka soba, ker je prevlažna, našemu zdravju v kvar in ne sme se bivati v nji. V taki sobi se morajo vrata in okna odpreti navskriž, da nastane močan preprih a poleg tega se ima postaviti v njo peč, ki se potem kusi s kokom.

Po čem se spozna, če je krava breja? — Če je ostala krava breja, se v prvi polovici brejosti ne da dognati, kajti če se potem, ko je bila pri biku, tudi več ne poja, se da iz tega le sklepati, da je ostala breja, toda gotovo ni še. Po petem mesecu brejosti se paže lahko telc otiplje, ako se položi roko na desno stran trebuha na lakotnico. Najlažje se tele oduti, če se, položivši roko na lakotnico, predloži žejni kravi škap mrzle vode, da jo naglo pije. S tem, da pije, začno se gibati čeva in maternica in z njo vred tudi sad v njej. Najbolj gotovo in brez vse nevarnosti se lahko dožene, če je breja ali ne, ako se nohte na kratko odreže in ogladi, namaže roko prav dobro z oljem in jo porine polagoma v mastnik. Ako se pritisne potem v mastniku navzdol, se lahko natančno prepriča, ali je sad v maternici ali ne.

Ali se lahko poklada konjem ječmen namesto ovsa? — Ječmen je težji in trši od ovsa, zato ga konji spočetka ne jedo radi, vsled tega naj se ga zdrobi in namoči v vodi ali celo skuha. Ječmen je sicer prav tečen in po njem se konj dobro redi, je pa težko prebavljiv in ne deluje nič kaj dobro na prebavila. Poklada se ga lahko konjem brez vse skrbi, meša naj se ga pa vselej med druga krmila.

Kakšem krompir je za seme najboljši? — Pri krompirju je tako, kakor pri vsakem drugem semenu t. j. čim večje ali popolnejše je, tolikanj boljše obrodi, zato predobran krompir ni sposoben za seme in če takega posadimo, le zametoma. Ni pa neobhodno potrebno saditi najdebelejše gomolje, ampak najboljše je, če se posadi srednje debel krompir. Skušnje so pokazale, da če se dobi od debelega posajenega krompirja 100 kg, se dobi od srednjega 90 dd 95 in od drobnega le 60 do 65 kilogramov, poleg tega pa se dobi od debelejšega srednje debelega krompirja, ki se ga je posadilo, več debeljšega krompirja.

Hijacintove čebule sadi vselej v zmes komposta in zemlje, ki se rabi navadno za cvetlice v loncih. Vzemi od vsake enako množino, zmešaj jih skupaj in primešaj tej zmesi precej drobnega peska. Ko sadiš čebule v lonec, vsadi jih in pokrij z zemljo tako, da bo gledal le vršček ali gornji del iz nje. Nato skupaj na vrtu primerno globoke jame, deni v te lonce z vsajenimi čebulami in pokrij jih z zemljo tako, da se loncev ne bo videlo iz nje. Tam naj ostanejo lonci 5-6 tednov, potem pa jih vzemi iz zemlje, nesi jih v gorko sobo, kjer jih postavi na svetel prostor in jih po potrebi zalivaj.

Koliko jajc znese kokoš? Na to vprašanje ni mogoče dati natančnega odgovora, kajti to odvisi od pasme, od oskrbovanja in drugih okolnosti. V jajčniku kokoši, ki pridno nese, se nahaja 600 jajčnih zarodov in pri normalnih razmerah t. j. če je kokoš zdrava in če se jo pravilno oskrbuje, znese tudi nekoliko tako število jajc. Različno stare kokoši znesejo tudi različno število jajc in kakor poročila »Praktični kmetovalci« znese kokoš potem ko je pričela nesti: prvo leto 15-20, drugo 100-120, tretje 120-135, četrto 100-115, peto 60-80, šesto 50-60, sedmo 35-40, osmo 15-20 in deveto leto 1-10 jajc, toraj ves čas 496 do 600 jajc.

Kadar kupuješ sadna drevesa, drži se naslednjih pravil: 1. Kupi le taka drevesa, ki niso bila po cepljenju pri tleh nad 6 let v drevesnici, ker drugače so ostarela. 2. Glej, da bodo imela drevesca meter nad zemljo v obsegu vsaj 6-8 cm. 3. Da bodo zamogla nositi vrh ali krono, naj se deblo primerno zožuje in naj

bo pri tleh vsaj za tretjino debelejšo nego tam, kjer prehaja v vrhe. 4. Lubad naj bo gladka in zdrava. 5. Deblo naj bo ravno. 6. Drevesa naj imajo dovolj korenin in sicer 4 do 6 stranskih, ki se morajo raztezati na vse strani in morajo imeti mnogo sesalk. 7. Vrh naj ima 4, kvečem 6 mladih, ki morajo biti razdeljene enakomerno na vse strani. 8. Glej, da izbereš vrste, ki se jim bo zemlja in podneblje prilagelo. 9. Glej, da bo vrsta sadja taka, kakoršno rabiš za svoje razmere. 10. Ne kupuj nikdar sadnih dreves na trgu, ker ne moreš vedeti, kaj kupiš, ampak kupi vselej v zanesljivi drevesnici.

Opomba. Opozarjamo cenjene čitatelje naj opazujejo v bodočem letu natančno njive, obsajene s krompirjem.

Naši naročniki in čitatelji dobijo s 1. oktobrom zastojni novi časnik »Illustrirte Uhrenberichte« z nad 5000 podobami o urah, zlatemu in srebrnemu blagu znane fabrike ur Max Bühnel, Dunaj IV. Margaretenstrasse 27/27. Pošljite tedaj vsaj natančni naslov zgorajšnji firmi, ki vam bodo to ilustrirano knjigo zastojni in poštine pristoje vpslala.

Loterijske številke.

Gradec, dne 28. novembra: 31, 47, 26, 55, 73.
Trst, dne 5. decembra: 41, 83, 49, 19, 31.

Učenka

v starosti od 15 do 18 let, ki govori nemško in slovensko, se sprejme v neki trgovini z mešanim blagom v Celju. Vše pove uprava »Stajerca«.
791

Prodaj posestvo

ki meri 23 do 24 oralov v lepi ravnini, les, njive, in travniki, sadonosnik, v katerem se je 20 polovnjakov mošta na presalo, in tri polovnjake vina, hrami vsi v dobrem stanu, s ciglom kriti, blizo farne cerkve in četeri ure od železnice postaje. Cena 14.000 kron. Kdor želi kupiti, naj se obrne pristojno ali nstmeno na uredništvo »Stajerca« v Ptuj.
786

Pekovski učenc

se takoj sprejme pri g. Franz Dobaj, Judenburg Zg. Stajersko. Plačilni pogoji po sporazumenju.
783

V najem

želim vzeti posestvo, na katerem se lahko 2 kravi in nekaj svinj redi. Naslov se izve v upravnistvu tega lista.
792

Mlin in kovačnica z gostilno

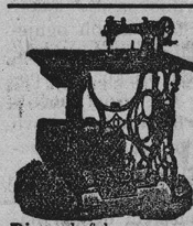
in malim gospodarstvom v trgu Vuzenice (Saldenhofen) se po ceni prodaja. Cena 15.000 K. Vpraša se pri g. Essig v Vuzenici (Saldenhofen).
787

Oženiti

se želi mladenič in to na malo posestvo; star je 29 let in zmožen slovenskega ter nemškega jezika; denarja ima 1.800 K gotovega kapitala. Prednost inajno dekleta od 21. do 29. leta ali vdove brez otrok; pošten in marljiv je. Vpraša se pod št. 102 v upravnistvu »Stajerca«.
789

Kovačnica (Hammerwerk)

velika, v jako dobrem stanu, izvrstno idoča v zelo obrtnem kraju, se da pod ugodnimi pogoji v najem. Zraven je tudi stanovanje in njiva. Več se izve pri lastniku H. Dobnik, Zreče pri Konjicah.
781

Ringschiffchen

Ringschiffchen za krojače . . . 140

Minerva A . . . 100

Minerva C za krojače in čevljarje 160

Howe C za krojače in čevljarje . 90

Cylinder Elastik za čevljarje . . 180

Deli (Bestandteile) za vsakovrstne stroje. Najine

cene so nižje kakor povsodi in se po pogodbi

plačuje tudi lahko na obroke (rate). Cenik brezplačno.

Brata Slawitsch

v Ptuj 104

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . . 70 K

Singer Medium 90 . . .

Singer Titania 120 . . .

140

180

100

160

90

180

160

160

160

Naznanilo.

V času od 11. do 16. januarja 1909 vrši se bode na deželni sadjarski in vinogradniški šoli v Mariboru živinorejski tečaj.

Ta tečaj ima namen, lastnikom živine, njih sinovom odnosno uslužbencim v kratki, poljudni obliki priučiti najvažnejše glede krmiljenja in oskrbovanja govede in to praktično ter teoretično. V prvi vrsti se pri temu ozira na razmere kakoršne so v pokrajinah, ki gojijo sadje, — in vinorejo.

Število udeležencev se je določilo na 20. Prilosici za sprejem v tečaj za živinorejo za morejo po razmerju danih sredstev podporo dnevno po 2 K dobiti. Da dobijo tako podporo morajo izrecno naznaniti in po občinskemu predstojniku potrditi pustiti:

1. da so sami uožni posestniki.
  2. da so sinovi ali uslužbenci istih.
- To potrdilo priložiti je že naznanilo k tečaju in se mora obenem starost naznaniti.

Prilosici, ki se ne potegujejo za podporo naj to v naznanilu posebej omenijo.

Tečaj obsega vsak dan 3 ure teoretičnega pouka in 2 uri praktičnega poučljivega dela. Podučni jezik je nemščina.

Naznanila naj se vpsljejo do 1. januarja podpisaneemu ravnateljstvu.

V Mariboru, decembra 1908.

Ravnateljstvo deželne sadjarske in vinogradniške šole.

Občinska hranilnica (sparkasa) v Ormužu

Osnovana 1. 1879

Postno hranilnično konto št. 832036

prevzame

vsak dan vloge, kapitalizira nedvignene obresti polletno in plačuje rentni davek iz lastnega. Dovoljuje posojila na zemljišča, poslopja, menice (Wechsel) in vrednostne papirje pod najugodnejšimi pogoji in zmerni obrestni meri ter daje vsakega dopoludne radovoljno in brezplačno vsajenila v vseh sparkase za tikočih zedevalah.
778

Ravnateljstvo.

Sprejme se

družino

s 4 do 6 delavskimi močmi v službo; plačilo za moške K 1'60 in za ženske K 1'10 na dan, stanovanje in kurjava prosta. Ponudbe sprejema oskrbnništvo graščine Impolca, pošta Radna pri Senvnici, Kranjsko.
780

Prostovoljna sodnijska prodaja posestva.

Od c. kr. okrajne sodnije v Velikovcu se po naprošbi ud. dedičev po Tomažu Skofič vlg. Murko in Pinkesh v sv. Jurju a. W. v zapiščeno zadnjega spadajoče premičnine ter Murkovo realiteto v Sv. Jurju E. J. 25 k. obč. Waisenberg ter Pinkischovo posestvo E. J. 26 k. obč. Waisenberg javno prodaja.

Ta posestva imajo razmerja 40 ha 25 a 71 m² in čisti dohodek od 601 K 42 h; izključeno se skupno za 14.000 K in znaša vadij 1.400 K. Največjo ponudbo se od dneva prodaje s 5% obrestuje; plačati se ima po eni tretini od dneva oddaje vsakih 3 mesecev pri tukajšnji sodnji. Kupec zamore tabularne zahtevke v znesku od 9974 K 59 h na račun najvišje ponudbe prevzeti. Premičnine se le po ali nad cenjeno vrednostjo proti takojšnemu plačilu odda.

Razprodaja se vrši na

ponedeljek 21. decembra 1908

dopolodne ob 9. uri na lici mesta v St. Jurju (St. Georgen a. W.) Ponudbe pod izključno ceno se ne sprejemajo. Na posesti zavarovanim upnikom ostanejo njih ružne pravice brez ozira na prodajalno ceno obranjene. Pogoje o dobah in kraju plačila itd. se lahko pri tej sodnji izve.

C. k. okrajno sodišče Velikovec

odd. I. dne 3. 12. 1908.

782

Gallinger m. p.

Lepo posestvo

z gostilno in tobačno trafiko, 30 m. njive, travnika, 2 gozdna oddelka in sadonosnik, vse na ravnem na državnih cesti 1 uro od Lavantinda, primerno tudi za kovačnico, ker jo je tam že prejšnji lastnik izvrševal. Proda se iz proste roke zaradi bolezni. Cena 12.000 K. Plačilo v gotovini ni pozoj, temveč lahko 4.000 K ostane. Vpraša se pri g. Filip Klingbacher p. d. »Bezirks-schmied«, Wunderstätten P. Lavantind, Koroško.
785